

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7794/2025
26.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ..., ЈЈ из ..., КК из ..., ЛЛ из ..., ЉЉ из ..., ММ из ..., НН из ..., ЊЊ из ..., ОО из ..., ПП из ..., РР из ..., СС из ..., ТТ из ..., ЋЋ из ..., УУ из ..., ФФ из ..., ХХ из ..., ЦЦ из ..., ЧЧ из ..., ЏЏ из ..., ШШ из ..., чији је заједнички пуномоћник Марија Јоксовић адвокат из ..., против туженог ЈКП "Услуга" из Оцака, кога заступа Петар Мијановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1240/24 од 28.02.2025. године, у седници одржаној 26.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1240/24 од 28.02.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1240/24 од 28.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 2619/21 од 12.06.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да сваком од тужилаца исплати означене новачне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате и да накнади трошкове поступка са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом надокнаде трошкове парнице од по 9.166,67 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1240/24 од 28.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за надокнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужилаца.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцима на име трошкова одржавања водомера у периоду од јула - августа 2018. године до децембра 2020. године као и у периоду од јуна 2020. године до децембра 2020. године. Нижестепене одлуке којима је одбијен тужбени захтев донете су применом члана 56. Одлуке о комуналним делатностима општине Озаци (као посебним прописом), која је престала да важи доношењем Одлуке о снабдевању водом за пиће од 01.12.2020. године. Тужиоци уз ревизију нису доставили одлуке из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој чињенично - правној ситуацији и тиме постојању потребе уједначавања судске праксе. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 01.07.2021. године. Вредност предмета спора у односу на сваког од тужилаца је 4.000,00 динара односно 456,47 динара,

Имајући у виду да је другостепена пресуда донета у спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, јер вредност предмета спора у односу на сваког од тужилаца не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то применом члана 479. став 6. ЗПП, ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**